

der ikke paa Grund af Sygdom, men det hedder i Referatet, at Indenrigsministeren var repræsenteret ved Frk. Kragh. Ja, det er jo svært beroligende at vide, at Landet var repræsenteret ved den højtærede Ministers Datter ved den paagældende Lejlighed. Det var en politisk Banket, og der blev talt Politik — ud ad Vinduerne selvfølgelig. Formanden hævdede sit Glas, hedder det, og sagde: „Vi er glade for Venstre, Venstres og Ministeriets Politik, den har bragt Udgifterne til Arbejdsløshedsunderstøttelserne nedad. Man ser Bordtaleren med Glasset i Haanden, man ser hans smukke Billede i Avisen. Han staar feststemt og glad og udtrykker sin Beundring for det Ministerium, der har bragt Arbejdsløshedsunderstøttelserne nedad. Der er mange, maaske udenfor Marmorhaven, der har sagt „fy“ til denne Udtalelse. Ogsaa den højtærede Statsminister talte ved denne Lejlighed. Han sammenlignede sig med Oluf Hunger, en meget træffende Sammenligning. Oluf Hunger kom jo som bekendt som Reaktionenens Fører efter en Regering, der ifølge Historien havde været for flot og reformvenlig. Sammenligningen var særdeles træffende. Ministeriet Hunger var et meget passende Navn. Og Statsministeren lovede jo forskelligt ved denne politiske Banket. Han lovede Nedskæring. Nedskæringer, sagde han, er nødvendige. Vi har allerede skaaret dybt, erkendte han, men der skal skæres dybere, og nu, naar vi skærer videre, kommer vi gennem Uld og Haar ned i det levende Kød. Derfor, sagde han, vil denne Nedskæring føles haardt, men vi fordeler den over hele Befolkningen, og den er nødvendig. Efter disse Programudtalelser fra Ministeriet — tør jeg vel sige — er det ikke urimeligt, at vi møder paa de arbejdsløses Vegne og spørger, om de skal fortsætte den Sultetilværelse, de nu lider under. Man kan maaske sige, at det er uforment med en saadan Forespørgsel. Svaret er jo givet i Marmorhaven med Glasset i Haanden: Ned med Understøttelserne til de arbejdsløse, vi skærer ned i det levende Kød. Men lad os saa faa det Svar ogsaa her i Rigsdagen, hvis Svaret ikke kan blive et andet. Det er da ogsaa af en vis Betydning at faa det Svar, hvis intet andet kan faas. Og vi har ønsket, det skal kendes, hvor Ansvarer ligger for den Ulykke, som hærger vort Samfund. Men der er jo Tid endnu til at vende om, trods Nytaarsbanketten; hvis man vil bort fra den farlige Vej, hvis man vil bort fra den Vej, der fører længere og længere ud imod Afgrunden, saa er der Tid endnu. Skaf Arbejde, skaf

Føde til dem, som man ikke kan skaffe Beskæftigelse, lad os værne de Hjem, som lider under den Tilstand, der i saa høj Grad er fremkaldt ved den nuværende, af Ministeriet førte Politik.

Paa mit Partis Vegne stiller jeg altsaa den før anmeldte Forespørgsel: „Hvad agter Ministeriet at foretage til Modvirkning af den vedvarende og omfattende Arbejdsløshed, og hvorledes vil Ministeriet bidrage til Afværgelse af Arbejderhjemmenes Sammenbrud?“

Formanden: Det ærede Medlem, der nu sluttede sit Foredrag, fremkom i Begyndelsen af sit Foredrag med den Udtalelse, at Formanden under Henvisning til Forretningsordenen ved Finanslovsforslagets anden Behandling afskar en Diskussion om Arbejdsløsheden. Da dette maa bero paa en Fejlhuskning, ønsker jeg at berigtige det derhen, at det ærede Medlems Partiordfører (L. Rasmussen) netop fik Lejlighed til at fremkomme med en Udtalelse om Arbejdsløsheden, hvad det ærede Medlem ogsaa har erkendt.

Indenrigsministeren (Kragh): Det undrer sikkert ikke nogen her i denne Sal, at det ærede Medlem Hr. Stauning atter i Dag benytter den Erhvervsituation og Arbejdsløshedssituation, som vi har her i Landet, til her fra denne Talerplads at fremføre en Række Ord, som vel sagtens skal træde i Stedet for et positivt, et effektivt Arbejde for indenfor de Kredse, det i saa Henseende kommer an paa, at paavirke Stemningen, at søge tilvejebragt den Forstaaelse, som er Vilkaaret for, at Arbejde kan tilvejebringes. Det ærede Medlem Hr. Stauning har her talt, om jeg saa maa sige, paa Embeds Vegne, som Socialdemokratiets Formand, han har her fra denne Talerplads i Dag som saa mange Gange tidligere ogsaa paa Embeds Vegne udmalet Kapitalismens forfærdelige Ulykker, de skrækkelige Konsekvenser, som den fører med sig. Han har atter i Dag kastet Blikket ud over det lidende Europa, som naturligvis efter det ærede Medlems Mening udelukkende er lidende paa Grund af Kapitalismens Udskejelser. Det ærede Medlem ser lige ud og ser aabenbart ud over den Stat, hvor der i Øjeblikket i saa fremtrædende Grad lides, endskønt et socialdemokratisk Styre dog har siddet til Højbords igennem adskillige Aar, uden at det i nogen som helst Henseende har vist sig i Stand til at læge de Saar, som Kriegen har slaat. Og det ærede Medlem